

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 45278

Kar Melekleri

© 2024 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Zeynep Alpaslan
Resimleyen: Elif Yemenici
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Bahar Ulukan
Son Okuma: Burcu Ünsal Çeküç
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Eylül 2024

ISBN: 978-625-6998-07-0

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı:
Alpaslan, Zeynep
Kar Melekleri
1. Çocuk Edebiyatı 2. Roman
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2024, 164 Sayfa
ISBN: 978-625-6998-07-0

Baskı: İmak Ofset
Akçaburgaz Mah., 137 Sok., No. 12, 34522
Esenyurt, İstanbul • Tel.: (0212) 444 62 18
Sertifika: 71320

KAR MELEKLERİ

Zeynep Alpaslan

Resimleyen

Elif Yemenici

*“Bir başkasının sesiyle şarkı söyleyeceksem
hiç söylemesem daha iyi.”*

Billie Holiday

BÖLÜMLER

1. Karşı Pencere	9
2. Domino Taşları Gibi	21
3. Tahinli Çörek	33
4. Şu Ergenlik Meselesi	47
5. Bana Ne Yaptın?	59
6. Çikolatalı Gofretler	71
7. Müzenin Bahçesinde	83
8. Sihirli Bir Şey	95
9. Çılgın Cuma	107
10. Plastik Makas	121
11. Buz Patenleri	135
12. Kar Melekleri	145

Yalnızlık, birlikte kartopu oynayacak kimsenin olmamasıydı. Yalnızlık, örümcek korkunun üstesinden gelmeyi başardığında bu heyecanını başkalarıyla paylaşamamaktı. Yalnızlık, ders aralarında diğer kızlarla çene çalmak yerine çizgi roman okumaktı.

Yalnızlık, silgini kaybettiğinde sınıf arkadaşlarının sana yedek silgilerini vermeyi teklif etmemeleriydi. Yalnızlık, seni pijama partilerine çağdırmamalarıydı. Yalnızlık, sırlarını günlüğünden başka kimseye söyleyememektir. Yalnızlık, anne ve babandan başka, kimsenin gününün nasıl geçtiğini merak etmemesiydi.

Yalnızlık, yemeklerini yemekhanenin en ücra köşesinde tek başına yemektir. Yalnızlık, doğum günü sabahında hiçbir sınıf arkadaşının sana hediye vermemesiydi. Yalnızlık, kendi kendine konuşmak, kendi kendine hayal kurmaktır...

...Ve yalnızlık, fıstığa alerjin olduğunu kimsenin bilmemesiydi.

1

Karşı Pencere

On ikinci doğum gününün akşamında, Ceren müzik dinliyor ve hiç olmadığı kadar yalnız hissediyordu kendini. Saat sekizi geçiyordu, dışarıda lapa lapa kar yağıyordu ve odasında tek başınaydı. Pencerede durmuş, önünde uzanan bembeyaz Ortaköy manzarasına bakmaktaydı. Dudağının kenarına ise doğum günü pastasının çikolatası bulaşmıştı.

“On iki yaşındayım...” diyordu kendi kendine, ama çok zordu bunun gerçek olduğuna inanmak. Ceren hiç de on iki yaşındaymış gibi hissetmiyordu kendini. On iki yaşına basmasıyla birlikte hayatında kayda değer hiçbir değişiklik olmamıştı sanki.